

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาเกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดียาเสพติดการฟอกเงิน และภาษีอากร: ศึกษากรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเด็ก
คำสำคัญ	อายุความฟ้องคดี/ยาเสพติด/การฟอกเงิน/ภาษีอากร/เด็ก
นักศึกษา	ณฐา เนื่องจิระวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สันติพงษ์ กุมารสิงห์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับอายุความรับผิดทางอาญา คดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก เพื่อศึกษากฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทยที่เกี่ยวกับอายุความรับผิดทางอาญา คดียาเสพติด การฟอกเงินและภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก เพื่อศึกษาวิเคราะห์ ปัญหาอายุความรับผิดทางอาญา คดียาเสพติด การฟอกเงินและภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาอายุความรับผิดทางอาญา คดียาเสพติด การฟอกเงิน และภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก ปัญหาเกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดี ยาเสพติด การฟอกเงินและภาษีอากร โดยศึกษากรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเด็กเพื่อให้ได้ แนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอายุความการฟ้องคดียาเสพติด การฟอกเงินและภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็กให้มีอายุความที่เหมาะสมและสอดคล้องกันทุกคดี และเพื่อให้มีการ กำหนดบทลงโทษเพิ่มเติมในกฎหมายที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและภาษีอากรที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็กตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 และพระราชบัญญัติให้ใช้ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสอดคล้องกัน และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

จากการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 ในการฟ้องคดีเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดประเภท 1 ประเภท 2 และประเภท 5 ซึ่งเป็นการกระทำความผิดแก่บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปีนั้น มีอายุความการฟ้องคดีทั้ง 15 ปี และ 20 ปีตามมาตรา 145

วรรคสอง (3) มาตรา 146 วรรคสอง (3) และมาตรา 148 วรรคสอง (3) แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 ประกอบมาตรา 95 (1), (2) และมาตรา 17 ประมวลกฎหมายอาญา ที่มีอายุความแตกต่างกัน ผู้ศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 โดยให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดประเภท 1 ประเภท 2 และประเภท 5 ที่กระทำต่อบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปีดังที่กล่าวมา มีอายุความการฟ้องคดีเป็น 20 ปี เพื่อให้อายุความทุกคดีมีความสอดคล้องกัน

จากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 พบว่า ในการฟ้องคดีอาญารฐานฟอกเงินเกี่ยวกับคดียาเสพติดมีอายุความ 15 ปี ตามมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 ประกอบมาตรา 95 (2) และมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีการบัญญัติบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเกี่ยวกับคดียาเสพติดซึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กไว้ ผู้ศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 ให้มีการบัญญัติบทกำหนดโทษที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก โดยเพิ่มอายุความการฟ้องคดีเป็น 20 ปี เพื่อให้อายุความมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 ในการฟ้องคดีเกี่ยวกับการจำหน่ายยาเสพติดประเภท 1 ประเภท 2 และประเภท 5 ซึ่งเป็นการกระทำความผิดแก่บุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี

และจากการศึกษาพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 พบว่า ในการฟ้องคดีภาษีอากรในความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรกรณีไม่ยื่นรายการมีอายุความฟ้องคดีอาญา 5 ปี ตามมาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา 95 (4) และมาตรา 17 ประมวลกฎหมายอาญาและการฟ้องคดีภาษีอากรในความผิดฐานหลีกเลี่ยงภาษีอากรกรณีหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากรด้วยการแสดงเท็จหรือล่อโกงมีอายุความฟ้องคดีอาญา 10 ปี ตามมาตรา 37 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา 95 (3) และมาตรา 17 ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้มีการบัญญัติบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าวที่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการฟอกเงินกรณีที่กระทำต่อเด็กไว้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้มีการบัญญัติบทกำหนดโทษที่เป็นการกระทำความผิดต่อเด็ก โดยเพิ่มอายุความการฟ้องคดีเป็น 20 ปี เพื่อให้อายุความมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พุทธศักราช 2564 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช 2542 และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น